

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2018
8. volební období

Z Á P I S
z 8. schůze
zemědělského výboru,
která se konala dne 28. března 2018

v PS PČR

Přítomni: poslankyně a poslanci J. Faltýnek, M. Balaščíková, M. Bojko, R. Holomčík, M. Jurečka, J. Kott, M. Oborná, Z. Podal, J. Pošvář, D. Pražák, A. Staněk, K. Tureček, V. Válek a V. Vrecionová

Omluveni: posl. P. Kováčik, J. Krutáková, J. Martinů a J. Volný
(Prezenční listina poslanců - příloha č. 2)

Přítomní hosté: dle prezenční listiny (Prezenční listina hostů - příloha č. 3)

Jednání výboru zahájil a řídil předseda výboru posl. Jaroslav Faltýnek.

NÁVRH POŘADU:

1. Zahájení
2. Informace o stavu vyjednávání Společné zemědělské politiky po roce 2020
3. Sdělení předsedy, různé
4. Návrh termínu příští schůze výboru

1.
Zahájení

Předseda zemědělského výboru posl. J. Faltýnek přivítal přítomné poslankyně a poslance a přítomné hosty. Konstatoval, že obdržel omluvu poslanců P. Kováčika, J. Martinů, J. Volného a poslankyně J. Krutákové. Předseda seznámil poslance s návrhem na doplnění pořadu schůze o nový bod č. 3 „Představení společnosti Budvar n.p.“ na základě žádosti ředitele národního podniku o krátké vystoupení na jednání zemědělského výboru (ZEV). Všem členům ZEV byl rozdán i pracovní materiál z n.p. Budvar. S dalším doplněním nikdo v otevřené rozpravě nevystoupil. Program byl schválen všemi přítomnými poslanci (+13, 0, 0); přehled hlasování je uveden v příloze č. 1, str. 1.

Schválený program jednání:

1. Zahájení
2. Informace o stavu vyjednávání Společné zemědělské politiky po roce 2020
3. Představení společnosti Budvar, n.p.
4. Sdělení předsedy, různé
5. Návrh termínu příští schůze výboru

2.

Informace o stavu vyjednávání Společné zemědělské politiky (SZP) po roce 2020

Předseda výboru posl. J. Faltýnek přivítal za Ministerstvo zemědělství (MZE) náměstka P. Sekáče, za Agrární komoru (AK) G. Večeřu, za Zemědělský svaz (ZS) ředitele J. Ulricha a za Asociaci soukromých zemědělců (ASZ) místopředsedu J. Štefla. Tomuto tématu se ZEV věnuje průběžně již druhé volební období. Poslední diskuze týkající se této problematiky proběhla 31. 5. 2017, kdy ZEV k tomuto přijal i usnesení. Od té doby proběhla celá řada jednání, a to jak na národní, tak na višegrádské, či celoevropské úrovni. Zejména odchod Velké Británie, která byla čistým plátcem, výdaje na migrační krizi a vyšší výdaje na bezpečnost vytváří tlak na financování ostatních agend Evropské unie (EU), přičemž agenda zemědělství a venkova je tou stále ještě finančně nejnáročnější. I když se ten podíl postupně snižuje, tak stále je to zhruba 37 % z rozpočtu EU. Je zde celá řada otázek, a to jestli snížit rozpočet na SZP či přenést úhradu části nákladů na SZP na členské státy, zvýšit povinné příspěvky členských zemí do unijního rozpočtu, zastropovat dotace podle velikosti zemědělských podniků, či nikoli, pokud zastropovat, tak od jaké velikosti, pokud stropovat EU dotace, tak proč se nestropují i ty národní, atd. Na posledním jednání ZEV jeho členy informoval o své účasti na zasedání V4 v Budapešti, kde bylo nakonec po dlouhé debatě přijato usnesení, kdy tyto 4 státy daly jasný názor na SZP i na záležitost zastropování.

Nám. P. Sekáč poděkoval za pozvání na jednání. Informoval o tom, že usnesení, které bylo na jednání ZEV přijato, tak je naplňováno. Podtrhl, že je to poprvé za dobu vyjednávání, co MZE má „nějakou“ pozici vlády a dokonce má i strategický cíl ze strany vlády schválit a projednat tuto problematiku jak na parlamentní půdě, tak i na půdě senátní, včetně výborů a podvýborů. Jde poměrně o hodně peněz. SZP jenom z 1. a 2. pilíře dohromady bere a rozdává cca přes 240 mld. Kč za 7 let. Na přímé platby jde rámcově cca 150 mld. Kč za 7 let, na rozvoj venkova i s kofinancováním, které se zvýšilo na 35 % je to cca 95 mld. Kč za 7 let bez společné organizace trhu a národních podpor. Tato politika, která ovlivňuje nejen zemědělství, lesnictví, vody, ale i venkov, tak je politikou stěžejní. Rozpočtově, je to stále, ač klesající, tak je to jedno z nejsilnějších politik v EU. Co se týče usnesení, tak MZE se drží této rámcové pozice a nemá jakýkoliv důvod v tuto chvíli se odchylovat od toho, co bylo schváleno. Celou situaci poměrně zkomplikovaly brexitové otázky a vyjednávání. Jestliže ČR přijme a velmi silně bude podporovat, aby se do společného rozpočtu přidaly peníze, tak MZE je schopno se bavit o pokračování rozpočtového rámce, který je znám ze současného období. Pakliže se ČR přidá na stranu těch, co by nepodpořili vyrovnání rozpočtu po odchodu Velké Británie, tak by se muselo přijmout zásadní rozhodnutí, kde a na čem SZP, ale i ostatní politiky, omezit. To je složitá diskuse. Znamenalo by to, že by se současný model, který je aplikován, ať už je to na plošné platby nebo na investice, musel zcela zásadně předělat a úplně změnit strukturu. Protože závazky, které jenom dneska, např. z LFA z méně příznivých oblastí, které se generují za 7 let, tak je to 19 mld. Kč. Velmi podobný rozpočet jde na agro environmentální opatření. 66 % se rozdává na plošné platby. Znamenalo by to, že pokud by byl rozpočet menší a závazky vůči zemědělcům, na které jsou dnes zvyklí jako příjmovou část svého podnikání, tak by se zcela

zásadně musela změnit struktura. Jsou státy, jako je Rakousko a jiné, které jsou čistými plátcí, a které říkají, že nemají důvod přidávat do společné kasy. Probíhají aktivní jednání na různých úrovních, ať už ve zmiňovaném Maďarsku nebo v Bruselu. Naposledy to bylo v Polsku, kdy Polsko obstruovalo na jednání 19. 3. na Radě ministrů a odmítlo schválit poměrně zásadní dokument, který byl připraven bulharským předsednictvím, tzv. Závěry Rady. Tyto Závěry Rady obhajovaly poměrně zásadně, některé i pro ČR, klíčové body, které mělo ČR z rámcové pozice. Ať už se jedná o zastropování, redistributivní platby (platby na první hekary) nebo ať se jedná o politiku společných organizací trhu a nebo ostatní otázky. Díky polské delegaci společně s Litevcí, Lotyší, Estonci a zároveň i Slováký se Závěry Rady neschválily. Díky tomu bylo usnesení pouze v roli závěrů předsednictví, což má poměrně slabší váhu. Vysvětlil zároveň i kolorit kolem schvalování těchto dokumentů. Toto byla v podstatě poslední příležitost, kdy schválit Závěry Rady k SZP. Eurokomisař Hogan je připraven kolem 2. května t.r. představit tyto Závěry a jít do velmi silné diskuse kolem Víceletého finančního rámce. Tento finanční rámec v podstatě nadefinuje kolik peněz dostane SZP. Jakmile odezní tato vášnivá diskuse kolem Víceletého finančního rámce, tak na nás spadnou legislativní návrhy, které de facto budou znamenat otevření velmi složité diskuse o tom, co bude a jak si to Komise představuje. Snahou současné Komise je vše stihnout ještě s mandátem tohoto Parlamentu a zásadní otázky prodiskutovat. Klíčová otázka pro ČR je otázka zastropování. Na různých stranách toto vzbuzuje emoce. Nicméně skutečností a faktem je statistika, která říká, že v podstatě převážná většina zemědělské výroby, která v ČR je generována, ať už je to živočišná výroba nebo i rostlinná produkce, tak je v podstatě na straně větších podniků, včetně zaměstnanosti. To je jeden ze silných argumentů. Další poměrně zásadní otázka je, že máme dnes mandát k tomu, aby byly podporovány redistributivní platby. To je platba na první hektary. Legislativa dnes říká 89 hektarů. ČR by obhajovala a jde o to, aby to byl průměr členského státu, tzn. že by to byl rámec, který by odpovídal členskému státu nikoliv průměru Evropy. Dále je tu otázka, jestli zastropovat a nebo i zda na přímé platby aplikovat degresivní platbu. Již dnes je degresivní platba aplikována u méně příznivých oblastí. Znamená to, že se na každý další způsobilý hektar, který je nad danou výměru nebo nad danou hranici - od 300 ha - skokově v různých škálách a mezích vyplácí farmám méně prostředků. Tzn. tato degresivita bez jakéhokoli klíče byla prodiskutována na kolegiu komisařů. Další otázka, která je velmi diskutována, jsou převody mezi pilíři v rámci SZP, což je určitá míra flexibility, zda převádět peníze ve prospěch prvního nebo druhého pilíře. Tato možnost už tady v tomto období byla. Komise zvažuje i možnost, že by to dala fixně, nějaké procento, které by se povinně převádělo. Další poměrně stěžejní otázka a ta bude mít velký dopad, je uchopení celého ozelenění, celého greeningu. Současný greening vůbec nesplnil svoji environmentální roli a to, co greening dnes je, tak je de facto pouze administrativní zátěž pro zemědělce a pro farmáře. Ale i toto si Komise uvědomila po vyhodnocení celé SZP napříč celou Evropou a je zde připravena jistá reforma z tohoto klíčového opatření. Bohužel ale nejsou známy podrobnosti toho, jak si to Komise představuje, takže se uvidí, co „spadne“ v červnu na stůl ze strany Komise a poté se k tomu strhne diskuse. Pokud se odhlédne od liberálního Holandska s Dánskem, tak kolem stolu plošně zaznívá jasná podpora produkce, fungování zemědělství jako ekonomicky silného výrobního sektoru, a to, co je pro nás stěžejní, tak se musíme zcela vážně soustředit na inovace, vědu a nové technologie, precizní zemědělství a systémy, které Evropu posunou dál v technologiích dopředu. Informoval o své účasti na jednání v Agentuře GSA, což je v podstatě vesmírná agentura, která v ČR spravuje pro Evropu systém Galileo. Zemědělci jsou dnes pro GSA jedním z největších klientů. To, co představila Agentura GSA je budoucnost zemědělství a že zemědělství bude jedno z nejsložitějších oborů využívajících moderní technologie, ať už jsou to satelity, navigace, ale jsou to i různé laboratorní rozborů, vzorkování, analýzy dusíku atd. včetně moderních aplikací, počítačů atd. Toto je jedna z hlavních myšlenek, která se dnes line vyjednáváním SZP a vedle výrazů, jako je „smart zemědělství“ používá i výraz „bio ekonomie“. Bio ekonomie je v podstatě něco, co bude do

budoucná podmiňovat celý sektor, tzn. investice budou jedním z nejdůležitějších. Budeme si muset odpovědět na to, zda bude pro ČR příhodné vytvořit nějaký fond, který by měl spravovat rizika a krize pro zemědělce, tzn., že v případě výkyvu cen na trhu bude ze strany státu zajištěna určitá míra intervence, ale musí to patřit pod definované prahové hodnoty. MZe svolá pracovní skupinu a poslanci ZEV budou přizváni k jednotlivým tématům tak, jak budou přicházet. Postup bude de facto stejný, jako když se dělala pracovní skupina LFA, která se osvědčila. V té souvislosti informoval o tom, že v loňském roce byl cca na přelomu dubna/května pověřen ZEV, aby MZE dotáhlo otázku LFA do konce. Tento úkol byl splněn a LFA, resp. změna nařízení byla Evropskou komisí v letošním roce schválena.

Předseda výboru posl. J. Faltýnek poděkoval za aktuální informace k vyjednávání nové SZP. Řekl, že cca před 7 lety sám zažil debatu na úrovni Parlamentu, Rady i dalších institucí v rámci EU. Pozice, která je dnes, tak je to první pozice, kterou odsouhlasila vláda a je to vlastně výsledek práce ještě za doby úřadování ministra M. Jurečky. Hodnotí v tom pozitivně dvě věci. Za prvé, že chceme, aby bylo přistupováno ke státům z hlediska SZP spravedlivě. ČR tam má navíc tu pozici, kde říkáme, že jsme si vědomi významu menších firem pro české zemědělství a proto je tam ten požadavek z naší strany o možnosti zavedení platby na první hektary. Ale nebylo zde řečeno panem náměstkem, jak je to vnímáno v Evropě a zda je reálné prosadit tuto záležitost. Sdělil, že se v minulosti účastnil jednání skupiny, která navrhla technické řešení greeningu, které nakonec Evropa akceptovala, a náš argument byl takový, že se domníváme, že není dobře nechat ležet ladem 4, 5, 6, 7 % půdy, protože když se nechá ležet ladem, tak je tam nekontrolovatelný nepořádek a ten se pak rozšiřuje na okolní pozemky a proto se prosadila ta možnost, aby tam bylo možno pěstovat něco, co zlepšuje půdní úrodnost, co vrací organickou hmotu do půdy atd. To se nakonec podařilo prosadit. Vznese otázku – jaký je konkrétně pohled dál na greening, zda se to zachová v tom systému, jako je to dnes nebo jsou tam další nové nápady?

Byla otevřena rozprava, ve které vystoupili poslankyně, poslanci a hosté:

P. Sekáč – Co se týče greeningu, tak z pohledu administrativy je to pro ČR alarmující. Komise řekla, že dnes pro 1. i 2. pilíř i pro „SOTy“ (Společná opatření trhu) existují samostatná nařízení a Komise přišla se zjednodušením, tj. že vezmou dokumenty a sloučí je. To nevěstí nic dobrého. Komise dále uvažuje o tom, že greening, který je v 1. pilíři, tak by se snažila propojit myšlenkově i funkcionalitami s ozeleněním ve 2. pilíři a některá opatření se spojí. To ale nebude nic jednoduchého, protože celý tento proces a vše, co se dnes odehrává na polích, znamená jenom samou kontrolu. Vzhledem k tomu, že se Evropská komise zavázala k většímu ozelenění, tak je předpoklad, že greening zůstane. Jediné, čeho se ČR obává, aby to nebyl administrativní moloch, který dopadne na zemědělce. A to je to, čeho se musíme snažit vyvarovat. Musíme se vypořádat s kontrolními mechanismy. Zásadně se bude měnit administrativní rámec a forma administrace. Nebude se říkat Program rozvoje venkova, ale bude se říkat Strategický plán, a to je ta reforma SZP. Některé věci se pouze přejmenovávají, ale navenek se to přejmenovat musí, protože Evropská komise řekla, že to bude reforma, tak těžko pak může říci veřejnosti po několika vyjednáváních, že se nic neměnilo. V tuto chvíli se minimálně mění názvy.

J. Ulrich – Poděkoval MZE za vypracování rámcové pozice. Ne všechny zájmové skupiny tam našlo 100 % svých zájmů, ale každopádně všechny stěžejní priority tam jsou zachyceny a podle jeho názoru je pozice velmi kvalitně zpracována. SZP představuje něco přes 200 mld. Kč za programovací období, tj. 7 let. Z jejich pohledu je podstatné také to, do jaké míry budou schopni finanční prostředky čerpat. ZS dostává některé analýzy z celoevropského lobbistického centra i od některých členských svazů z jiných států. Když viděli poslední výsledky dopadů zastropování tak, jak jednotlivé členské státy budou o finanční prostředky v 1. pilíři přicházet, tak největší dopad to bude samozřejmě mít na nové členské státy, na

východní Evropu. S tím souvisí i to, že SZP by měla být jednodušší. Sám osobně zažívá čtvrté programové období a je to čím dál tím složitější. Jeden z aspektů, proč je to složitější je právě zelený aspekt SZP. Čím dál tím víc se komplikuje cash flow z 1. a 2. pilíře na zemědělské účty díky tomu, že se stále čím dál tím více zelených aspektů přidává do SZP. Domnívá se, že zelený aspekt SZP už zachází do té úrovně, kdy naše konkurenceschopnost vůči Americe, Kanadě, Novému Zélandu a Austrálii začíná silně pokulhávat. Vyzval MZe, aby aspekt externí konvergence maximálně využilo při vyjednávání. Můžeme vyjednávat podporu našich priorit. Nelíbí se mu, že staré členské státy mají v přepočtu na hektar výrazně vyšší částky než jiné země, ale na druhou stranu je ČR někde na průměru a měla by využít příležitost. Jsou tu i nové aspekty jako „new delivery systém“, vyšší míra subsidiarity, vyšší míra zeleného aspektu v 1. i v 2. pilíři atd.

G. Večeřa – Uvedl, kolik byla hrubá zemědělská produkce v minulosti. Srovnal, kolik bylo dřívě a kolik je dnes např. dojnic, prasnic atd. Pro srovnání uvedl, kolik byla v ČR např. výroba mléka, vepřového masa, hovězího masa atd. To značí situaci, jak se jednoznačně od r. 1989 vyklidil trh. Starým členským státům z EU se podařilo dostat určité zdroje dotací. ČR je zhruba na průměru EU. Přiklonil se jednoznačně k tomu, aby došlo k přidání peněz. Řekl, že pokud odejde Velká Británie, tak aby se ČR přiklonila k tomu, aby peníze do rozpočtu EU byly dány, aby finanční rámec, který je, tak aby byl zachován. To je jedna z priorit, kterou by měla ČR jednoznačně prosazovat. Dále se přiklonil k tomu, aby byla podpora těch, kteří chovají dobytek a starají se o půdu. Z jeho pohledu je jedno, zda jsou to malí, střední nebo velcí zemědělci, ale je potřeba, aby české zemědělství bylo směřováno k tomu, aby zemědělci, kteří na půdě pracují a živí je to, tak aby dostávali podpory. V určité fázi se to zvrhlo na to, že se dělala pouze údržba krajiny. Je zapotřebí, aby malí zemědělci dostali na první hektary vyšší částku. Pokud by došlo k zastropování na 500 nebo 700 ha, tak to dopadne tak, že velké podniky, které jsou v horších příznivých oblastech od dalších komodit úplně odejdou, protože nemají šanci ufinancovat živočišnou výrobu, která v zásadě z velké části na nich stojí. Velké podniky dělají zhruba 55 % výroby mléka, 40 – 50 % výroby vepřového masa. Pokud dojde k zastropování, tak dojde k obrovskému problému. Před pár měsíci tu byl výkyv s mlékem, resp. s máslem, předminulý rok to byl výkyv s vejci. Mělo by se apelovat na to, aby ČR bojovala jednoznačně proti zastropování.

J. Štefl – Poděkoval za pozvání na jednání. ASZ sdružuje sedláky zhruba od výměry několika hektarů až po výměry přes tisíc hektarů. Jejich členy jsou i různé svazy, Svaz chovatelů koní, Svaz chovatelů ovcí a koz apod. Celkem se svazy je to dohromady zhruba 8500 členů. Jejich pohled na zemědělskou politiku, kterou předkládá EU a na strategii, kterou předkládá ČR, je úplně jiný, než zde zaznělo. Je jim blízký postoj EU a s návrhem české strategie bohužel nesouhlasí, protože se upírá hlavně na to, aby se zachoval produkční potenciál zemědělství a pokud možno se navyšoval. Pravidla EU říkají, že se má dostat do rovnováhy udržitelná produkce, nemluví o žádné velké intenzitě, má se to dostat do rovnováhy s environmentálními přínosy a ochranou krajiny a půdy a dále s udržitelností venkovského prostoru. Dokonce EU říká, že podpora pro venkov a zemědělství musí být spravedlivá a musí zajistit důstojné příjmy pro živobytí zemědělců. EU nechce útočit proti velkým podnikům. Hledá cesty, jak podpořit živý venkov a zemědělce, kteří se tím přímo živí, což jsou především rodinné farmy. Ceny zemědělských produktů jsou nízké a obecně se potýká Evropa s nadprodukcí všeho. ASZ podporuje zastropování plateb. Je to jedna ze součástí třech věcí, které mají pomoci, aby se dostala větší podpora menším zemědělským farmám, které to nemají v globalizovaném světě jednoduché. Velké podniky mají nižší vstupy díky většímu objemu materiálu, který nakupují, mají i vyšší ceny ve svém odbytu, např. mléko, za které dostávají větší podniky, ať jsou v odbytovém družstvu nebo ne, o 1,20 Kč/l více než menší podniky. EU říká, aby menší zemědělci přežili, tak se musí udělat opatření, aby jim bylo dáno více peněz, aby se uživili a hledat k tomuto cesty. Jednou z těch cest je redistributivní platba, degresivita plateb, tzn. že

platby by od určité velikosti klesaly (není zatím řečeno, jak to bude) a poslední cestou je zastropování. O zastropování se jednalo už v r. 2013 a právě cílem bylo, aby peníze mohly přijít menším podnikům. Je potřeba i říci, jaké je složení plateb, které zemědělci dostávají. Přímé platby, které jsou staženy k hektaru, tak se pohybují u zemědělců od částky 8 až 15000 Kč/ha. Z toho přímá platba tvoří částku zhruba kolem 3000 Kč. Dnes je to 3300 Kč, je to dáno kursem. Z té částky se může i část peněz přesunout do greeningu, takže ta částka se může třeba i snížit až na 2000 Kč. Zbytek, tedy 6 až 13000 Kč jsou jiné platby. Jsou to platby na greening, kde ta částka je dnes 2000 Kč (pravděpodobně se navýší), platby na agroenviroklimatické operace, které činí 2500 Kč, platby na LFA, které se pohybují od 1500 do 5000 Kč a těch se to zastropování netýká. To se týká jenom přímých plateb. Degresivita, platba na první hektary a případné zastropování má řešit, aby se peníze dostaly spíše z této částky k těm menším zemědělským podnikům, protože jiný nástroj v zemědělské politice už není. Ještě tam patří platby na ekozemědělství, to už je spíše mimo, ty se pohybují od 2500 až 4800 Kč/ha apod. EU chce vyřešit podporu těm menším zemědělcům, protože se čeká velká změna v systému investičních dotací. Nyní je to Program rozvoje venkova (PRV), kde si zemědělci čerpají na různé stavby, na nákup strojů. Systém je složitý, byrokraticky náročný a jsou tam návrhy, že by se měl změnit na podobný princip, jako má Garanční fond. To znamená, že by si zemědělci vzali úvěr a k němu by dostali nějaký bonus. Zda to bude bonus na úroky, jako to dělá Garanční fond nebo jak dělá Českomoravská záruční a rozvojová banka, že některým začínajícím a novým firmám umožní snížit jistinu, tak to bude celá ta podpora. K zastropování – pokud bude peněz méně, tak se nabízí, aby se peníze ušetřily právě v PRV a ne, aby se ušetřily na těchto platbách, které souvisejí s hektary a se zemědělskou výrobou. Tam si na to ti zemědělci nejspíše sáhnou a je to nejjednodušší. Byrokracie tam je, zjednodušit se určitě dá. ČR si trochu tu byrokracii ztížila tím, že tam zavedla některé prvky, které EU dala jako dobrovolné. Nemluví se zde vůbec o tom, že i ty přímé platby mají nahradit nějaký „krizový“ fond. Stále se mluví o fondu těžko pojistitelných rizik, který připravuje MZe, ale EU to chce řešit i formou toho, že přímé platby mají nahradit výpadky v produkci nebo nějaké živelné události pro jednotlivé zemědělce. Velký zemědělec si snáz poradí s tím, když je nějaký problém. Má většinou širší záběr a i ten jeho objem výroby je jiný. Ale zemědělec, který má např. 50 nebo 100 ha a je na tom závislá jeho rodina, tak potřebuje příjmy. Aby to odpovídalo státnímu průměru, tak ročně musí vydělat kolem 500 tis. Kč a z toho odvede 150 tis. Kč na daních. A podobně je to i v EU. Česká pozice se ASZ nelíbí, protože si myslí, že postihne český venkov. Především ty, kteří na venkově žijí a pracují. ASZ nechce, aby se venkov vylidnil.

J. Faltýnek – ČR a nové země jsou pro „starou 15“ v podstatě pouze odbytiště svých zemědělských přebytků a výrobků. S tím je potřeba se smířit a vzít to jako fakt. Někomu se tento názor nemusí líbit, ale je to pravda. Zazněly zde čísla od G. Večeři, kolik jednotlivé státy „staré 15“ produkují na hektar potravin (živočišné výroby, mléka atd.) a samozřejmě oni tyto objemy doma nesní, čili oni je potřebují někam dostat. To je první fakt, na kterém se asi všichni shodnou. Druhý fakt je, že konkurenceschopnost firem v některých zemích je patrně vyšší, než v některých zemích „staré 15“. A proto je potřeba z úrovně zemí „staré 15“, které jsou dohodnuté a chtějí si zachovat svůj rozměr a k tomu chtějí přijmout novou SZP. Komisař Hogan svým způsobem říká, že velká firma nepotřebuje dotace.

M. Balašíková – Po zhodnocení všech vystoupení je vidět, že zástupci z EU se nedívají na Unii z pohledu světa, protože, a přiklonila se k vystoupení p. Štefla, Evropa je v podstatě povinná vyřešit dnes svoji cenovou nekonkurenceschopnost vůči jiným velkým zemím. Musí i vyřešit, aby byla též potravinově soběstačná a musí se o to postarat. Z řeči nám. P. Sekáče pochopila, že naše kontrolní úřady, bohužel, v naší zemi budou postupovat jinak než v ostatních zemích. ČR bude opět na něčem tratit. Váží si p. G. Večeři, který řekl, že je mu jedno, zda finanční prostředky přijdou malým nebo velkým zemědělcům. Musíme umět

hospodařit s prostředky a dávat je především produkčním zemědělcům. Každý bude dotace potřebovat, každý v tom svém objemu. K číslům, která zde zazněla - to, že někde narostla produkce a své přebytky zemědělci prodávají, tak to je chyba našich předešlých politiků, že toto dovolili. A napravovat prostředí, se bude muset začít u těch, kteří dnes tu produkci drží na tom, aby nás jakýmsi způsobem potravinově zabezpečili. Je to možná nefér, ale podle ní, jako z pohledu ekonoma, to tak je. Chce, aby se venkov zalidňoval. Uvědomuje si přidanou hodnotu toho, např. nově vzniklého podniku, nově zaměstnaných lidí, ale musíme se o to postarat jako o komplex. Byla by ráda, kdyby se na to zástupce ASZ podíval z pohledu vlády, která se musí na to takto podívat. To vyčítá i Evropě. Eurokomisař není jen pro Irsko, Německo atd. Má být pro nás všechny. Chápe, že pozice eurokomisaře je složitá. Patrně jsou odvětví, kde lobbisti mají více peněz a přesvědčí, aby se investovalo do ozbrojování, do migrace atd. Ale i s migrací přijdou otázky potravinové soběstačnosti. A to si myslí, že, bohužel, oni nedělají a řeší jenom primárně požadavky „starých“ 15 států. Evropa se musí cenově postavit jiným velmocem. Musí se cenově postavit tak, aby svoji nadprodukcí byla schopna prodat. Co se týká toho, že se Evropa konečně začala zabývat vznikem Intervenčního fondu, tak to vítá.

J. Faltýnek – Někdo to v Evropě rozhodne za nás. To, že se neshodneme v této věci a otázka zastropování nás bude rozdělovat, tak to už je dlouhodobě známo. Akorát, že dnes je politicky složení takové, že pro zastropování je podle něj – pocitově – cca 35 – 40 %, zbytek s tím má problém. Zkusme to vnímat jako realitu a zbytečně neztrácet čas plamennými debatami. My názory vzájemně známe.

M. Jurečka – Reagoval na vystoupení nám. p. Sekáče – netroufl by si říct, že greening nenaplnil očekávání. Stálo by za to, položit na stůl čísla, jak se to projevilo na diverzifikaci osevních postupů a ploch v ČR, jak se to projevilo na výměrách meziplodin, byť meziplodiny nyní dostaly těžký direkt ze strany Evropského parlamentu. Když bychom položili dopady do praxe na stůl, tak pozitiva bychom našli. Samozřejmě chápe komentáře na stranu administrativně kontrolních komplikací, ale to je, dle něj, do budoucna řešitelné právě přes otázku dálkového průzkumu země nebo i to, že technika může vysílat data z operace, kterou dělá, pokud zemědělec bude chtít. Myslí si, že po roce 2020 se toto dá technicky řešit. K nové SZP a ke stavu vyjednávání – bylo by velice důležité komunikovat i některé další přidané hodnoty nové SZP i pro daňového poplatníka, aby věděl, co za ty peníze bude dostávat. To jsou věci, které souvisí např. s větším důrazem na welfare, na používání léčiv, antibiotik ve výkrmech a v tomto motivovat zemědělce, aby zvířata měla lepší pohodu než doposud a v tomto se posouvat dál. Před 4 lety nevěřil, že zde projde zákaz kožesinových farem a tihle lidé to tu dokázali a už tehdy mu řekli, že v tom budou pokračovat, že pro ně jsou cíle chovatelé drůbeže atd. Myslí si, že je dobré jít i tou cestou, která se týká rostlinné výroby a rozšiřování např. nástrojů integrované produkce a rozumného snižování pesticidní zátěže, protože i to souvisí s kvalitou lidského života, délkou života, zdravím atd. K zastropování – reagoval na p. J. Štefla – když se podíváme na dnešní míru degresivity na 150 tis. Euro, která už je, tak dnes to dopadá na podniky, které zaměstnávají 42 % lidí pracujících v zemědělském sektoru. Lidí, kteří pracují na venkově. Osobně je příznivcem toho, že pokud by někdy mělo dojít k povinnému zastropování, tak potom ať je zohledněno, co ten podnik dělá z hlediska produkce a sociálních zaměstnavatelských aspektů. Tzn., jestliže někdo má živočišnou výrobu podle nějaké zátěže, jestliže někdo dělá v rámci rostlinné výroby ovoce, zeleninu, tam, kde je nejvyšší pracnost, tak je potřeba najít parametry, které nebudou příliš složité proto, aby se to nedotýkalo těchto podniků. Výborná data má ÚZEI. Pokud jde o otázku, že nemusíme mít tlak na produkční potenciál, tak každý stát by měl mít rozumně nějakou míru soběstačnosti. Alespoň 80 %. Tam, kde jsme dobří v položkách, tak budme klidně exportní. U mléka, cukru a u živého skotu jsme exportní přes 100 %, protože s tím souvisí sociální aspekty, zaměstnanost na venkově. K odbytovým družstvům – myslí si, že již dnes jsou motivováni

zemědělci, i v rámci PRV, aby se pokud možno sdružovali. Je to běh na delší trať. Poslední věc – zhoršuje se situace v oblasti výkupních cen mléka. V loňském roce, byť to bylo kritizováno ZS, byl nachystán ze strany MZe i dotační titul na podporu svozu mléka. Možná přichází doba, kdy za půl roku budeme ještě rádi, že ten dotační titul by tady mohl být. Poprosil přes ZEV MZe, aby případně dokončili k tomuto notifikaci, protože neví, v jaké fázi je nyní notifikace. Je to jeden z možných instrumentů, jak pomoci zemědělcům. Ke zmíněné benevolentnosti při kontrolách posl. M. Balaščíkovou – doporučuje se zpětně podívat i s odstupem několika let, jak ty státy, které byly benevolentní, tak jak dopadly na sankcích od Evropské komise. V tomto je ČR jeden z nejlepších států z hlediska udělených sankcí. Navrhl krátké usnesení, aby ZEV vyzval ministra zemědělství, ministryni financí a vládu, aby se v rámci jednání v EU snažili o stejnou výši rozpočtu na SZP jako je nyní i po roce 2020. Protože to souvisí a má to dopady i na ty malé zemědělce.

J. Faltýnek – Poděkoval posl. M. Jurečkovi za jeho objektivní vystoupení. Omluvil se z dalšího jednání a pověřil dalším řízením mpř. ZEV posl. J. Kotta.

Jednání výboru dále řídil místopředseda výboru posl. Josef Kott.

G. Večeřa – Co se týká velkých, malých zemědělců, tak mu jde o to, aby i toho malého zemědělce uživila zemědělská výroba a nebylo to to, že de facto čeká pouze na dotace. To je jedna ze zásadních věcí, že je potřeba, aby zemědělci, jak malí, tak velcí, měli produkci. K vystoupení posl. M. Balaščíkové – k družstvům na západ od nás – dnes my de facto vůbec nepočítáme s tím, že naše družstva, popř. akciové společnosti, které jsou a u kterých říkáme, že jsou velcí nebo střední, tak sdružují akcionáře a družstevníky a je to cca 154 tis. družstevníků a akcionářů, kteří reprezentují tyto firmy a společnosti a mají pronajatou půdu zhruba od 2 mil. vlastníků. Je zapotřebí, abychom brali v potaz i tuto věc. Co se týká svozu mléka, tak si myslí, že MZe už na základě jednání s Potravinářskou komorou nějaké věci kolem toho připravuje.

V Vreclonová – Vznese dotaz – k případnému našemu navýšení odvodu do rozpočtu SZP - zda již víme, o jaké částky jde? Vyjádřila svůj názor k zastropování. Je přívržencem zastropování, ale je zde v menšině. Vyčítá našim vyjednavacům, ale rozumí tomu, že mají mandát od vlády, která chce, aby se vyjednalo nezastropování. Vznese dotaz, zda jsme připraveni na variantu, že k zastropování dojde a jestli bychom se neměli soustředit na variantu, kdy když k ní dojde, abychom se pokusili nabídnout nějakou možnost, aby ty „uříznuté“ peníze zůstaly v ČR? Je nějaká možnost, jak je dostat do 2. pilíře apod.? Žádný vyjednaváč by neměl mít jen variantu A, ale měl by mít i variantu B v případě, že se to nepodaří. Nemyslí si, že je to rozpor mezi starými členskými zeměmi a novými členskými zeměmi. V minulém programovacím období proti zastropování byly ČR, Slovensko, Německo a Velká Británie. V současné době byla proti zastropování jen ČR a Slovensko.

V. Válek – Líbí se mu vinařský zákon, protože nikdo není úplně spokojen, ale nikdo s ním není fatálně nespokojený, což považuje za ideální legislativu. Myslí si, že je potřeba směřovat diskusi v tomto směru i s tímto problémem. Studoval v různých databázích různé články z posledních pěti let o vývoji zemědělství. Existuje několik velice zajímavých studií, které porovnávají spotřebu různých typů potravin, ať už v živočišné nebo rostlinné výrobě a energetický pokles příjmů versus výdajů populace a dopad tohoto na produkci jednotlivých komodit. Aspekt na dopad zemědělství na zdraví populace obecně, je jeden z klíčových aspektů, který je potřeba zohledňovat v našich debatách. Zemědělství na jedné straně nějakým způsobem ovlivňuje krajinu ne pro tuto dobu, ale pro budoucnost, což se velice těžko odhaduje, protože studie, jak to ovlivňuje nebo neovlivňuje krajinu, se často zcela liší. Za druhé, zemědělství produkuje nějaké produkty, které živí obyvatelstvo a existuje řada studií, které tvrdí, že dopad na zdraví obyvatelstva, na prevenci chorob, na průměrný věk

obyvatelstva, vůbec nemá lékařská péče, ale má především produkce kvalitních potravin a životní prostředí. Toto jsou podle něj dvě hlavní věci, o kterých bychom se měli bavit. Chtěl by se velice rád zapojit do práce v oblasti vědy a výzkumu, které nám. P. Sekáč zmínil.

J. Kott – Jak bylo řečeno nám. P. Sekáčem, ZEV má možnost se aktivně zapojit.

J. Štefl – Reagoval na vystoupení posl. M. Balašítové – nemůže si jako místopředseda Asociace dovolit, pouze se dívat na to, co dělají malí zemědělci. I oni tam mají velké zemědělce a jejich záběr je mnohem větší i do sféry Ministerstva životního prostředí, Ministerstva pro místní rozvoj atd., aby venkov byl živý. Upřesnil některé věci, které zazněly a které by se měly brát v potaz, např. greening. Greening dnes praktikuje úplně celá Evropa zhruba v tom rozsahu, jako má ČR. Kontrolní systém je ve všech státech úplně stejný nebo podobný a sankční systém tam taky funguje. Není možné říkat, že jim tam něco projde. K soběstačnosti – podpora produkce má smysl, ale nelze to paušalizovat. Obecně platí, že EU má všeho nadprodukcí. A to je fakt. ČR má taky nadvýrobu. Pokud se zde říká, že v něčem máme nedostatek a potřebujeme se dostat na trh a podpořit ho, tak na ten trh je někdo musí pustit a musí to být reciproční. V rámci EU žádné dotace na export nemohou být. Zde jsou nějaké bariéry a dotace na export hlídá WTO. Např. v produkci mléka produkujeme 130 % naší spotřeby. U hovězího masa cca 140 % naší spotřeby. U obilí to bylo minulý rok minimálně 20 % navíc. U řepky to bylo navíc paušálně 20 – 30 %. Je třeba se zaměřovat na sektory, které je potřeba si podpořit. Máme nedostatek v prasatech, v drůbeži, dá se rozvíjet ovocnářství, zelinářství, ale tam už to potom naráží na ekonomickou smysluplnost a na nějaké podmínky v tom státě, kde mají nějakou tradici a umí to dělat trochu lepší. K ÚZEI – ASZ sleduje uváděná čísla. ÚZEI nyní vydal výsledky svého šetření systému FADN, kde z toho vyšlo, že přímé podpory na hektar u právnických osob jsou o 2000 Kč vyšší, než mají fyzické osoby. Fyzické osoby dnes dostávají na hektar v průměru na přímých podporách 10 000 Kč a právnické osoby dostávají 12 000 Kč. Fyzické osoby jsou zpravidla menší firmy a právnické osoby jsou zpravidla ty větší firmy. Do této situace se ČR dostala za poslední 4 roky. R. 2013 byl zlomový. Nedívají se pouze na malé zemědělce. Jde o to, aby podpory byly vyvážené a aby tam všichni fungovali poměrně slušně a aby se uživili, a k tomuto dodal, než přijde doba, že někdo opravdu ocení práci zemědělců v cenách komodit. Zatím máme světové ceny, a protože všeho je přetlak, tak ty ceny neporostou. Časem určitě porostou. Unie ví, co dělá. Chce zdůvodnit dotace, protože dotace k produkci nejsou možné, tak říká: „Vyrábějte si, co chcete, jak chcete a v jakémkoliv množství, ale přitom budeme dbát o ochranu přírody a krajiny a na to my vám dáme peníze“. A k tomu patří greening. Greening zase není tak fatální omezení. Mají ho všechny státy. Samozřejmě omezí trochu výrobu, ale protože kompenzace za greening je tak velká, že ten podnik si to může dovolit, tak to přispívá ke stabilitě, údržbě krajiny atd. EU dbá také na to, aby byl venkov živý. A pokud se tam nepodpoří podnikatelé a hlavně ti zemědělští, tak venkov nikdy živý nebude. Doporučoval by se podívat na Slovensko, pokud se týká podpory. V zemědělství se podnikatelé úplně špatně nemají a díky tomu, že ceny a odbytové možnosti jsou takové, jaké jsou a k tomu ještě patří dotace, tak se zemědělci mají velmi slušně. A velké podniky se mají ještě slušněji. ČR si ještě musí dát pozor na to, co se děje uvnitř republiky, abychom si jednou velké podniky nevyprodali do ciziny, jako to udělali Slováci, protože 20 % území obdělávají zahraniční majitelé jejich velkofirm a v některých okresech je to dokonce 40 %.

P. Sekáč – K vystoupení posl. V. Vrecionové – navýšení - dnes se odvádí 1 %. Jsou úvahy, že by to mělo vzrůst na 1,1 – 1,2 %. To je otázka pro MF. Co se týče scénářů, když nastane zastropování – MZe to propočítává, diskutuje se to. Je zastáncem toho, že peníze musí zůstat v členském státu, potom by byl scénář převodu do 2. pilíře a rozdělení přes benefity směrem k zemědělským podnikům. Jeho osobní představa je, že by se přes integrovanou produkci a přes podobné tituly na orné půdě dostaly finanční prostředky těm, co nějakým způsobem něco produkují. Jsou to např. potraviny nebo výrobky se sníženým obsahem zatěžujících látek, tj.

látek na ochranu rostlin atd. K vystoupení posl. V. Válka – co se týče statistik kolem NATURE a Zdraví – to je hlavní proud současné Evropy. Potravina musí být nějakým způsobem nezávadná, musí být kvalitní. Němci hodně skloňují menší zátěž solí, menší zátěž tuků a to je věc, která podmiňuje vědu a výzkum do budoucna. Toto všechno budou podmiňovací faktory budoucí produkce. Současné potravinářské podniky už na to reagují a v tom tlaku spotřebitele je zde větší tlak i na to, aby tady taková produkce byla. Ale stát na druhou stranu nesmí polevit v edukaci spotřebitele, protože jedině edukovaný spotřebitel je potom ochoten si přijít pro kvalitní výrobek. Současně chápe, že když se podíváme do odlehlých destinací, tak si neumí představit, že někdo s průměrným výdělkem kolem 13 000 Kč bude chodit kupovat regionální potraviny za zvýšenou cenu. Musí se najít balanc pro nízkopříjmové obyvatele tak, aby si byli schopni sáhnout na kvalitní výrobky. To je ale věc finanční politiky státu. Co se týče FADN – je s p. Šteflem ve sporu v jedné věci, a to je v interpretování dat. Co se týče právnických osob, tak r. 2013 je zlomový proto, že se tam začalo více intervenovat směrem čl. 68 a prémie na zvířata. A to je i důvod, proč tam narůstají některé platby. Co se týče živého venkova – ministryně pro místní rozvoj v současné době otevírá diskusi nad kompetenčním zákonem č. 2 a jeden z důvodů je, že zemědělci nejsou tou hlavní hybnou silou venkova a proto jsou jiné kategorie podnikatelských skupin, které by měly být financovány. Na MMR na to mají jiný pohled a chce se přehodnocovat spousta strategických dokumentů. Požádal ministryni pro místní rozvoj, aby venkov interpretovala ze svého pohledu jako venkov municipalitních otázek nikoliv zemědělských, a toho dříve nazývaného extravilánu.

J. Kott – ZEV je srozuměný s tím, že potřebujeme soběstačné a zdravé potraviny a potřebujeme živý venkov, který přes zemědělství zde funguje.

Rozprava byla ukončena.

Bylo přijato **usnesení č. 31** (+9, 0, 0); přehled hlasování je uveden v příloze č. 1, str. 1.

3.

Představení společnosti Budvar, n.p.

Místopředseda výboru posl. J. Kott přivítal za národní podnik Budvar, České Budějovice, finančního ředitele P. Žáčka.

P. Žáček poděkoval za příležitost vystoupit na jednání ZEV. Budějovický Budvar je firma, která dnes zaměstnává 670 osob, a kdyby byli lidé na trhu práce, tak by jich národní podnik zaměstnával mnohem více, protože mají převahu poptávky, kterou nejsou schopni pokrýt. Převaha poptávky za loňský rok byla taková, že došlo k nevykrytí dodávky cca ve výši 180 tis. hektolitrů, což je na české podmínky slušně velký střední pivovar. Nebyli schopni to ale zvládnout, protože už neměli kapacity. Roční zisk se pohybuje v úrovni 300 – 350 mil. Kč. Místa v pivovaru je dnes mezi 1,55 – 1,6 mil. hl/rok. Z této produkce pivovar vyveze zhruba 64 %. Pivovar patří pod MZe. Nakupuje chmel cca za 100 mil. Kč/rok. Na výrobu produkce, kterou mají, stojí slad cca něco přes čtvrt miliardy Kč. Charakteristické pro Budvar je, že pokud existují firmy, které jsou jim schopné dodat kvalitní výrobky a existují v ČR, tak zásadně nakupují v ČR. Pivovar je finančně soběstačný, tzn., že není závislý na jakýchkoliv dotacích, ať je to dotace v ČR nebo z EU, nečerpají žádné dotační tituly, jsou čistým plátcem a odvádí peníze do státního rozpočtu (SR) ČR. Do SR odvedou cca 550 – 650 mil. Kč/rok a potom ještě odvádí „dividendu“, protože jsou národní podnik a nejsou akciová společnost. V minulém období odvedly 1 mld. 300 mil. Kč do SR. V letošním roce ve formě této dividendy přes Fond zakladatele odvedou půl miliardy Kč. Tzn., že včetně všech odvodů

v letošním roce budou odvádět něco kolem 1 mld. Kč do SR. Jsou nesmírně hrdí na svůj pivovar, a to proto, že dělají tradiční značku. Značka je známá. Export jejich piva jde do 78 zemí světa. Mají vlastní obchodní síť, kterou jsou schopni obhospodařovat. Jejich záměrem je i do budoucna přes jejich síť pomoci menším pivovarům v ČR, protože mají zájem šířit české pivo do zahraničí. Pivovar narazil na své výrobní limity a od r. 2015 do pivovaru významně investují. Za 3 roky nainvestovali do pivovaru 1,5 mld. Kč a před nimi jsou takové další investice, aby byli schopní zvednout výkon pivovaru na úroveň 2 mil. a více hektolitrů za rok. Bylo by zajímavé, v rámci výjezdní zasedání ZEV, toto všechno vidět, že je na co být hrdí, protože mají špičkové pivo, špičkovou kvalitu a pivovar je ve velmi dobré kondici. Pivovar navštěvuje 60 – 65 tis. osob/rok v podobě exkurzí atd. Do doby, než do pivovaru nastoupil nový ředitel, tak se hodně věnoval problematice registru smluv. Registr smluv je pro ně opravdu velký problém. Zjistili, že tento registr smluv prošel 1. čtením v Poslanecké sněmovně. Je neuvěřitelné, že tento proces trval necelý rok a možná se už připravuje další změna zákona. Naučili se žít s tím, co je nyní v registru smluv. Naštěstí v registru smluv je, že nemusí zveřejňovat smlouvy, které jsou spojeny s jejich obchodní povahou, tedy obchodní smlouvy atd. V registru smluv jsou desítky, možná i stovky smluv, které nesouvisí s jejich podnikatelskou činností. Upozornil na to, že i zde je velký problém, protože firmy typu uklízení služby atd. též nemají zájem, aby je pivovar zveřejnil před jejich konkurencí, jak s nimi spolupracují. Jsou přesvědčeni, že jsou ve velmi silném konkurenčním prostředí. Existuje tisíce pivovarů, kam vyváží své pivo. Pivovar Budvar je v rámci celého světa zhruba na 117. místě, co do finanční síly, kvality a organizace logistiky. To je oficiální nadnárodní statistika, a proto jsou na tento pivovar hrdí. V souvislosti s registrem smluv se stále hovoří poměrně dost obecně. Nechtějí nic jiného, než v té silné konkurenci mít stejné podmínky, jako mají jiné pivovary. Jiný pivovar může uzavírat obchody na telefon. Ale toto je nemožné. Nejdříve se musí uzavřít smlouva nebo objednávka, musí být podepsána, po nějaké době se zveřejní a teprve potom se pivo může expedovat. Pivovar je postavený kvůli tomu, aby produkoval zisk a zisk pro tento stát. Apeloval na členy ZEV, aby byl registr smluv ponechán v té podobě, v jaké je. Pokud se to změní, tak neví, proč dělají tyto velké investice, protože nevěří tomu, že je to nezničí.

M. Balaščíková – Navrhla po skončení jednání ZEV možnost dalšího projednávání této problematiky za přítomnosti ostatních členů podvýboru pro potravinářství, živočišnou výrobu a veterinární činnost, jehož je předsedkyní.

P. Žáček – Tuto variantu přivítal.

J. Kott – Poděkoval P. Žáčkovi za jeho příspěvek a přislíbil, že na plénu Poslanecké sněmovny budou předány tyto informace, aby byli všichni poslanci obeznámeni s problematikou, která se týká n.p. Budvar a ukončil projednávání tohoto bodu.

4.

Sdělení předsedy, různé

4.1. Sdělení předsedy

Místopředseda výboru posl. J. Kott informoval přítomné o:

- semináři, který proběhne dnes od 12.00 hod. v Sále státních aktů. Seminář pořádá výbor pro zdravotnictví společně se ZEV na téma: „Kvalita potravin a zdraví spotřebitelů“;
- 2. schůzi podvýboru pro potravinářství, veterinární činnost a živočišnou výrobu, která proběhne následně po semináři od 15.00 hod., také v Sále státních aktů (*Informace pro členy podvýboru pro potravinářství, veterinární činnost a živočišnou výrobu*)

- návštěvě členů ZEV ve Výzkumném ústavu rostlinné výroby a Výzkumném ústavu zemědělské techniky v Ruzyni, která se uskuteční ve středu 25. dubna 2018 od 13.00 hodin;
- pracovním jednání členů ZEV s ústředním ředitelem Státní zemědělské a potravinářské inspekce M. Klanicou a jeho kolegy, které se uskuteční ve čtvrtek 26. dubna 2018 od 13.00 hod. Jednání proběhne v zasedací místnosti Inspektorátu SZPI na Praze 5 - Motol, ul. Za Opravnou 300/6.

4.2. Různé

Místopředseda výboru posl. J. Kott informoval přítomné o tom, že předseda výboru posl. J. Faltýnek obdržel:

- žádost od posl. M. Jarošové (SPD) o členství v PV ZEV pro potravinářství, veterinární činnost a živočišnou výrobu. Vzhledem k tomu, že podvýbor ještě není zcela naplněn, tak jejímu členství nic nebrání.

Bylo přijato **usnesení č. 32** (+7, 0, 0); přehled hlasování je uveden v příloze č. 1, str. 1.

- pozvání na meziparlamentní jednání Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova (AGRI) Evropského parlamentu věnované tématu Společné zemědělské politiky EU po roce 2020. Toto jednání proběhne v úterý 24. dubna. Za ZEV navrhl delegaci ve složení J. Faltýnek jako vedoucí delegace a M. Jurečka jako člen delegace (uvolněné místo z Výboru pro evropské záležitosti).

Bylo přijato **usnesení č. 33** (+7, 0, 0); přehled hlasování je uveden v příloze č. 1, str. 2.

5.

Návrh termínu příští schůze výboru

Místopředseda výboru posl. J. Kott sdělil, že příští schůze výboru se uskuteční v návaznosti na sněmovní tisky, které budou ZEV přikázány Poslaneckou sněmovnou, případně pokud se vyskytne téma, které bude třeba projednat. V tuto chvíli jsou všechny ST projednané.

Místopředseda zemědělského výboru posl. J. Kott poděkoval přítomným za účast a 8. schůzi ZEV v PSP v 11.05 hodin ukončil.

Dne: 16. dubna 2018

Zapsali: T. Vrba, M. Jirková

Jan POŠVÁŘ v.r.
ověřovatel výboru

Jaroslav FALTÝNEK v.r.
předseda výboru

Příloha zápisu č. 1/1

Hlasování

8. schůze zemědělského výboru PS PČR

/28. března 2018/

	pořad 8. ZEV			SZP EU po r. 2020			Volba – PV pro PVCŽV		
	ano	ne	zdr	ano	ne	zdr	ano	ne	zdr
BALAŠTIKOVÁ Margita	/			/			/		
BOJKO Marian	/			/			/		
FALTÝNEK Jaroslav	/			-	-	-	-	-	-
HOLOMČÍK Radek	/			-	-	-	-	-	-
JUREČKA Marian	/			-	-	-	-	-	-
KOTT Josef	/			/			/		
KOVÁČIK Pavel	-	-	-	-	-	-	-	-	-
KRUTÁKOVÁ Jana	-	-	-	-	-	-	-	-	-
MARTINŮ Jaroslav	-	-	-	-	-	-	-	-	-
OBORNÁ Monika	/			/			/		
PODAL Zdeněk	/			-	-	-	-	-	-
POŠVÁŘ Jan	/			/			/		
PRAŽÁK David	/			/			/		

STANĚK Antonín	/			-	-	-	-	-	-
TUREČEK Karel	-	-	-	/			-	-	-
VÁLEK Vlastimil	/			/			-	-	-
VOLNÝ Jan	-	-	-	-	-	-	-	-	-
VRECIHOVÁ Veronika	/			/			/		
Celkem:	13	0	0	9	0	0	7	0	0

usn. č. 31

usn. č. 32

Příloha zápisu č. 1/2

Hlasování

8. schůze zemědělského výboru PS PČR

/28. března 2018/

	Delegace - Brusel								
	ano	ne	zdr	ano	ne	zdr	ano	ne	zdr
BALAŠTIKOVÁ Margita	/								
BOJKO Marian	/								
FALTÝNEK Jaroslav	-	-	-						
HOLOMČÍK Radek	-	-	-						
JUREČKA Marian	-	-	-						
KOTT Josef	/								
KOVÁČIK Pavel	-	-	-						
KRUTÁKOVÁ Jana	-	-	-						
MARTINŮ Jaroslav	-	-	-						
OBORNÁ Monika	/								
PODAL Zdeněk	-	-	-						
POŠVÁŘ Jan	/								
PRAŽÁK David	/								

STANĚK Antonín	-	-	-						
TUREČEK Karel	-	-	-						
VÁLEK Vlastimil	-	-	-						
VOLNÝ Jan	-	-	-						
VRECIHOVÁ Veronika	/								
Celkem:	7	0	0						

usn. č. 33